

31-01-1983

Janca

"Am văzut numeroase teorii
prăbușite în fața faptelor
însă niciodată nu am văzut
un fapt prăbușit în fața
unei teorii"

Francesco Severi

În prezent s-au acumulat numeroase fapte ~~de cercetare~~ care au fost și sînt studiate foarte intens de cea mai înaltă obiectivitate, dar care rămîn la fel de inexplicabile ca înainte de studiu. Singura certitudine care se degajă este că sînt obiective, independente de voința noastră și că cele mai multe sînt legate de materia vie. Laureatul premiului Nobel fizicianul A. Kastler afirmă că o problemă critică în fizica contemporană este aceea a materiei vii. Părerea noastră este că următorul salt calitativ în fizică nu va fi făcut prin studierea în continuare a particulelor și a subparticulelor atomice ci prin studiul acestor fenomene care iau naștere în materia vie și care cu siguranță trebuie să aibă o explicație coerentă, materialistă.

Vom încerca să adunăm faptele ce nu pot fi puse la îndoială, care au fost semnalate de mai mulți cercetători, să le sintetizăm și să încercăm să formulăm o ipoteză rezonabilă.

Materia vie a luat naștere în condițiile existenței tuturor formelor de energie cunoscute și se constată experimental că recepționează, modificîndu-și structurile dar prezintă și fenomene de emisie în această gamă.

Radiațiile electromagnetice au o viteză egală cu cea a luminii 3×10^5 km/sec și formează spectre continui. Deplasarea lor creează un cîmp electromagnetic variabil în cîmp și spațiu, acompaniat de un transport de energie radiantă.

Frecvența radiației este dată de relația $\nu = \frac{c}{\lambda}$ în care ν este frecvența, c este viteza luminii, iar λ este lungimea de undă. Conform acestei relații radiațiile electromagnetice neionizante cuprind frecvențe de la 1 Hz și lungimea de undă de 3×10^5 Km și pînă la 10^{15} Hz și o lungime de undă de 2×10^{-10} Km (ca să păstrăm aceleași notații) de fapt în alte unități 200 nm, lungimea de undă a ultravioletelor.

Energia radiației este proporțională cu frecvența ν a radiației, înmulțită cu constanta lui Plank ($h = 6,6256 \times 10^{-27}$ erg sec)

conform relației $E = h \cdot \nu$ se deduce că energia unei radiații este cu atât mai mare cu cât lungimea de undă este mai mică și frecvența este mai mare. Se constată că energia cea mai mică o au radiațiile electromagnetice de frecvență foarte joasă, la 1 Hz energia fiind egală cu constanta lui Planck, iar energia cea mai mare o au ultravioletele 10^{15} ori mai mare.

Radiațiile electromagnetice cu frecvență pînă la 100 Hz au fost puțin studiate deoarece avînd energia foarte mică influența asupra materiei era de așteptat să fie și ea foarte mică. Un alt impediment important a fost mărimea foarte mare a antenelor acordate pe aceste frecvențe.

Pentru studiul nostru aceste radiații electromagnetice sînt foarte importante deoarece la nivelul creierului s-a constatat existența chiar a acestor frecvențe, frecvențe care se obțin grafic pe electroencefalogramă (EEG). De fapt frecvențele vizibile pe EEG sînt pînă la 50 Hz însă am mărit în scop didactic intervalul.

Experiențe pe animale arată că acest tip de radiație provoacă perturbări fiziologice și funcționale importante în organism. Un câmp electromagnetic cu frecvența de 60 Hz, cu acțiune continuă, produce modificarea procentului de grăsimi sanguine, ca și alterarea ireversibilă a transportului activ prin pielea unei broaște. (11)

Maimuțe dresate să apese pe o clapă la interval de 5 secunde, apoi supuse acțiunii unor radiații de foarte joasă frecvență, dar corespunzînd frecvenței undelor cervicale pierd simțul timpului și nu mai pot respecta intervalul de 5 sec. (11)

Preparate neuromusculare de broască izolate în aer sau parafină pot fi excitate la distanță de un câmp electromagnetic cu frecvența 50-100 Hz (1). J.R. Hamer citat de (1) a arătat că la indivizii aflați într-un câmp electromagnetic cu frecvența 1-20 Hz viteza de reacție este mult scăzută, producîndu-se o creștere a timpului de reacție comparativ cu martorii aflați în afara acestui câmp. Autorul constată că o diferență de 0,002 V și o modificare de 1 Hz a cîmpului sînt suficiente pentru a provoca la om diferențe reacție statistic semnificative.

R. Weaver citat de (1) a constatat concomitent că influența undelor electromagnetice de foarte joasă frecvență ritmică circadian al subiecților plasați în buncărele subterane se lungeste în medie cu 87 min. pe parcursul a 3 săptămîni.

Alți cercetători constată experimental modificarea activității fermentative a drojdiei de bere și proliferarea bact-

-riilor lactice, produse sub influența aceluiași câmp(1).

D. Thomson(10) constată influența radiațiilor electromagnetice asupra organismului uman și construiește un generator de unde electromagnetice cu ajutorul cărui reușește să modifice starea de anxietate sau de calm în unele colectivități de copii din unități spitalicești.

Faptul că organismul uman emite în această gamă de frecvențe a fost demonstrat direct de G.A.Sergheev citat de(1). Înregistrarea reacțiilor bioelectrice a fost efectuată prin senzori sensibili în zona frecvențelor de 0,5-10 Hz plasați la distanță de 1,5-2 m față de subiecții cărora li se făceau concomitent înregistrări EEG. Analiză spectrală a traseelor de infrajoasă frecvență captate la distanța menționată a arătat o corelare maximă a structurilor semnalului, atunci când acestea erau comparate cu traseul ridicat la nivelul artrei occipitale.

Radiațiile electromagnetice cu frecvența imediat superioară și anume un interval între 2 KHz și 25 KHz au o energie mai mare decât cele infrajoase însă totuși mică în comparație cu celelalte.

Pentru această bandă s-a constatat un fenomen foarte interesant și anume amplificarea acestor frecvențe comparativ cu frecvențele situate mai sus sau mai jos de această gamă(11). S-a utilizat un generator de radiații electromagnetice cu frecvențe cuprinse între 200 Hz și 2 MHz și o tensiune constantă de ieșire de 10 V. La o distanță de 2 m au fost plasați subiecți umani și cu ajutorul unei sonde ecranate față de emițător au fost investigate reacțiile diverselor puncte electrodermice. S-a constatat că frecvența semnalului cules în punctele electrodermice este întotdeauna de aceeași frecvență cu semnalul emis de generator, amplitudinea maximă a semnalului recepționat corespunde poziției perpendiculare a corpului pe direcția antenei și amplitudinea minimă poziției paralele, captarea semnalului producându-se între 200 Hz-2 MHz, iar amplificarea între 2-25 KHz.

Un fenomen ~~curios~~ care poate fi corelat cu cel anterior este pus în evidență de Z.Rejdak citat de(1) care demonstrează că organismul uman poate funcționa ca un convertor de semnale electrice-semnale acustice. Z.Rejdak a realizat un aparat foarte simplu capabil să evidențieze fenomenul. Aparatul se compune dintr-un radio-receptor cu tranzistori(9V) la ieșirea cărui se conectează un transformator ridicător de tensiune(transformator de sonerie inversat). La ieșirea transformatorului(5V) se montează firele ieșirii pt. căști a radioului. De la bornele primarului se duc două fire, fiecare fiind ținut de câte o persoană prin intermediul unui tampon îmbibat în soluție salină. Oricare din aceste două persoane, punând urechea pe suprafața cutanată a celeilalte, va auzi emisiunea postului de radio pe

care e acordat receptorul.

Corelația cu experimentul anterior este dată de banda de frecvențe electromagnetice care este captată și amplificată de către organism și care include o mare parte din banda acustică a auzului uman.

Fenomene de emisie a materiei vii s-au constatat și la frecvențe de același ordin de mărime. Astfel, la distanța de 1 cm de mușchii gastrocnemieni în activitate s-au putut decela emisiunii în banda de 3 KHz, iar în preparate de nerv izolat de broască, câmpul a putut fi detectat la 25 cm distanță, iar în mușchiul preparatului de broască la 14 cm.

În cursul activității mușchiului scheletic de om, poate fi detectată în imediata sa apropiere, o emisiune în banda de 150 KHz, iar la mușchiul antebrațial excitat o emisiune cu frecvența de 3 KHz(1).

Intervalul de frecvență de la 150 KHz la 1 GHz cuprinde benzile de emisie radio și televiziune. În acest interval s-a constatat efecte ca: senzația de înțepături violente la nivel cutanat, tresăriri, spasme scurte, insomnii, efecte datorate emisiei trenurilor de unde emise de un câmp aeroelectric aflat la mare distanță de subiecți(11)

Fenomene de emisie au fost constatate în banda de 150 KHz fiind expuse anterior.

Microundele sînt radiații cu frecvența inferioară în jur de 1 GHz, iar frecvența superioară de aproximativ 300 GHz.

Efectele asupra materiei vii prin receptarea microundelor sînt: modificări ale activității sistemului nervos, modificări ale activității cordului, perturbări endocrine și un efect termic.

Fenomene de emisie de microunde au constatat J. Bigu și C. Romero citați de(1) care descoperă că atât omul cît și șoarecii emit în stare de stress radiații în banda 9 GHz.

Cu o lungime de undă între 0,76 - 40 μm și o frecvență în jur de 10^{12} - 10^{14} Hz radiațiile infraroșii dispun de o energie superioară. Din punct de vedere teoretic orice corp cu temperatura mai mare de -273°C (zero absolut) emite radiații infraroșii, deci și organismele animale, materia vie la modul general. Omul emite mai ales infraroșii cu lungimea de undă de 9 μm .

Recepția radiațiilor infraroșii produce în special fenomene calorice .

Radiațiile electromagnetice din spațiul vizibil au lungime de undă între 0,76 și 0,40 μm sau folosind o altă unitate de măsură 760 nm și 400 nm. Majoritatea organismelor vii sînt sensibile la radiațiile vizibile avînd organe de recepție specializate de o diversitate de formă și mărime și avînd funcție mai ales de

orientare.

Fenomene de emisie în spectrul vizibil se petrec frecvent în materia vie fiind comune unor bacterii, plante, ciuperci, insecte, pești care posedă organe specifice pentru această funcție.

Un fenomen interesant și mult mai puțin cunoscut este acela al anteproiecției oculare în care ochiul uman devine din receptor de radiație luminoasă, emițător.

Următorii cercetători, citați de(1) s-au ocupat pe parcursul a aproape 100 de ani de acest fenomen. Primele încercări prin care se urmărea impresionarea unei plăci fotografice au fost efectuate în 1886 de către W.H. Mumler. În 1889 F. Grinn reușește să obțină impresiuni micr oscopice pe o placă fotografică privind-o într-o cameră obscură în timp de aproximativ 1 minut, după ce în prealabil fixase privirea timp de cca. 15 sec. asupra unei lămpi de 2000 lumen. Alți cercetători ca Darje în 1910, Tomokichi Tukurai în 1931, J. Einsbud în 1967, obțin rezultate asemănătoare.

În 1970 G.A. Sergheev și în 1973 V. Iniugin și N. Fedorov captează pe plăci fotografice halucinații vizuale ale unor psihopați.

În 1974 G. Krohalev obține imagini seriate ale halucinațiilor vizuale ale unor bolnavi alcoolici. Autorul utilizează o cameră cinematografică "Lantan" cu film 2x8 mm și sensibilitate 45 Gost câte 16 cadre/sec, utilizând un obiectiv cu distanța focală 7,5 și diafragma 16. Autorul utilizează și aparate de fotografiat "Zorki" la o distanță de 18 cm. față de ochii bolnavului examinat cu film 24/36 mm și sensibilitate 65 Gost expunând fiecare cadru 2-3 sec. S-au utilizat inelele de adaptare ale obiectivului dată fiind distanța mică.

Radiațiile ultraviolete au o lungime de undă între 200-400 nm, o frecvență în jur de 10^{15} Hz, sînt invizibile și posedă o mare energie.

Datorită energiei lor mari radiațiile ultraviolete produc modificări importante prin acțiunea lor asupra organismelor, asupra țesutului epitelial, în sistemul nervos endocrin, în aparatul cardiovascular, modificări ale metabolismului, ale lichidului circulant, practic influențînd întregul organism.

Cel mai interesant fenomen în care sînt implicate radiațiile ultraviolete este posibilitatea de comunicație între celule cu ajutorul cuantelor de radiație ultravioletă.

Acest fenomen a fost observat pentru prima dată de către A. Gurvici în anii '30 și datorită faptului că au fost observate la țesuturile în creștere, le-a denumit radiații mitogenice(1).

Cercetători ca: V. Kaznaceev, S.P. Surin, L.P. Mihailova, citați de(1) au pus în evidență prin riguroase experiențe producerea fenomenului de interacțiune fonică la distanță. Denumit de autori

"efect citopatic în oglindă" s-a pus în evidență folosind 2 culturi identice a căror singură modalitate de comunicare o constituie o fereastră de cuarț. Infectând una din culturi cu virus citopatic se obțineau efecte similare și la cealaltă cultură. Dacă se înlocuia lama de cuarț care are o bună transmisie în ultraviolet) cu o lamă de sticlă acest efect nu se mai producea. Astfel singura concluzie logică era că există la nivel de celule un canal de comunicare în domeniul ultraviolet, concluzie validată de alte cercetări-

Prezența câmpului magnetic terestru a însoțit apariția și dezvoltarea ei până la formele superioare. Există cercetători care cred că inversarea polilor geomagnetici ar fi avut o influență decisivă în apariția lui Homo sapiens. Efectele câmpului magnetic asupra materiei vii sînt multiple și au fost cercetate intens.

S-a constatat că există chiar organe specializate cum ar fi la porumbei, care le-ar servi la orientare. Și la nivele de viață inferioare se poate constata un tropism față de câmpul magnetic, astfel există bacterii ce conțin incluziuni de magnetită care se orientează constant către direcția Nord(1).

Au fost făcute experiențe pe oameni cărora (cu ochii legați se cerea să indice Nordul. Răspunsurile bune au depășit procentual posibilitatea de a ghici prin hazard. În momentul în care subiecților li s-au atașat niște căști pe cap ai căror electromagneți erau cuplați aleator, răspunsurile au fost toate greșite. Aceste experiențe demonstrează că există și la om un centru magnetic pe care unii neurologi îl localizează în epifiză sau hipotalamus(6).

Orice câmp electric este însoțit și de un câmp magnetic astfel că activitatea inimii și a creierului sînt și ele însoțite de câmpuri magnetice corespunzătoare. Astfel amplitudinea inducției magnetice în cazul activității cordului de făt este egală cu 2 picotesle

Radiațiile ionizante care au ca efect principal smulgerea electronilor din atomii elementelor iradiate sînt gamma și Roentgen la care se adaugă și radiațiile corpusculare alfa care de fapt sînt fluxuri de nuclee de heliu, și beta care sînt fluxuri de electroni.

Sursele principale de radiații ionizante sînt soarele, scoarța terestră și activitatea umană. Efectul acestor radiații asupra materiei vii este cunoscut și nu vom mai insista. Datorită încorporării în hrană a unor izotopi radioactivi materia vie este la rîndul său un emițător de radiații ionizante.

Pentru radiația gamma un individ om emite aproximativ timp de un an aproximativ 0,002 rad. datorită radonului : 0,001 rad datorită C^{14} și 0,020 rad. datorită K^{40} (1). Un efect de interacțiune între organismul uman stresat și fondul general de radiație cosmică a fost demonstrat de G.A. Sergheev citat de(1) care a arătat că la un impuls de tensi-

"radiatiile ionizante care au ca efect principal smulgerea electronilor din atomii elementelor iradiate sînt gama și roentgen la care se adaugă și radiatiile corpusculare alfa care de fapt sînt fluxuri de nuclee de heliu și beta care sînt fluxuri de electroni.

Sursele principale de radiații ionizante sînt soarele, scoarța terestră și activitatea umană. Efectul acestor radiații asupra materiei vii este cunoscut și nu vom mai insista. Datorită încorporării în hrană a unor izotopi radioactivi materia vie este la rîndul său un emițător de radiații ionizante α, β, γ .

Pentru radiația gamma un individ om emite aproximativ timp de un an aprox. 0,001 rad. datorită radonului; 0,001 rad. datorită C^{14} și 0,020 rad. datorită K^{40} (1).

Un efect de interacțiune între organismul uman stresat și fondul general de radiație cosmică a fost demonstrat de G.A. Sergheev, citat de (1) care a arătat că la un impuls de tensiune psihică, într-un perimetru cu diametrul de 1,5-2 m față de subiect fondul general de radiație a scăzut de 2 ori. Același autor măsurînd fondul de radiație într-o sală de operație goală și în timpul operației la 50-60 cm. de corpul pacientului găsește o valoare mai scăzută. În timpul operației, G.A. Sergheev demonstrează și mai direct acest lucru plasînd o placă fotografică în regiunea occipitală a pacienților dintr-o maternitate în timpul parturirii. Se constată sensibilizarea plăcilor fotografice ambalate în hîrtie fotoopacă. În acest caz se poate emite și ipoteza unei emisii de radiații capabile să sensibilizeze placa fotografică.

Unul din fenomenele controversate ale biologiei este cel cunoscut sub numele de "efect Kervran" sau transmutație neradioactivă, la joasă energie (1,5).

În condiții foarte riguroase de experimentare cunoscînd cu precizie aportul în anumite elemente N, C, Mg, Ca, K la plante în dezvoltare se constată la un moment dat o creștere a cantității dintr-un element care îi este absolut necesar plantei. Singura explicație posibilă este aceea că la nivelul materiei vii prin mecanisme necunoscute de către fizica actuală se produce transmutarea unor elemente și obținerea celor de care este nevoie la momentul respectiv.

Același bilanț la ouăle de găină comparativ cu cel al elementelor determinate la puii eclozionați constată prezența unor modificări substanțiale ale raportului dintre elementele considerate.

Cîmpul gravitațional este cel mai vechi cunoscut însă și cel mai puțin cunoscut. Influența gravitațională asupra organismelor se cunoaște din experiențele efectuate în spațiul cosmic în condiții de imponderabilitate.

Ceea ce se cunoaște mai puțin este că există fapte care ne îndreptătesc să credem că există și senzori și centri biologici de

de analiză a informațiilor despre valoarea gravitației.

Se știe că forța gravitațională a pământului prezintă ușoare variații din loc în loc. În Kazahstan cămilele aleg potecile cu forță gravitațională minimă(6).

O altă experiență demonstrează că acești senzori biologici pot fi situați și mai jos pe scara evoluției și anume la insecte. Dacă se închid cărăbuși într-o cutie de carton și se apropie de o latură a cutiei un corp cu masa mai mare de 40 Kg cărăbușii (care nu văd obiectul) se refugiază în partea opusă cutiei(6).

Materia vie la modul general și organismul uman în particular pot produce modificări locale ale câmpului gravitațional.

V. Adamenco cu ajutorul unei practiciene în psihokinezie (A. Vinogradova) demonstrează capacitatea acesteia de a provoca deplasarea pe verticală a unei mingi de ping-pong. V.N. Pușkin a demonstrat posibilitatea ~~prin intermediul~~ unui subiect (B. Ermolaev) de a produce prin efect psihokinetic levitarea unor obiecte (mingi de tenis, cutii de chibrituri creioane) și menținerea lor suspendată în spațiu, la o distanță de cca. 20 cm. de mâinile subiectului investigat(1).

Uri Geller prin efect psihokinetic reușește să încline o balanță(8).

Datorită acestor fapte în 1960 fizicianul V.A. Bonin introduce noțiunea de biogravitație, ce reprezintă proprietatea organismelor vii de a forma și detecta unde gravitaționale(1).

Câmp radiesteziic(12) este o noțiune mai recent introdusă de către un colectiv de cercetători și autor care reprezintă o formă de energie necunoscută până în prezent ce ia naștere prin tensiune, tracțiune, stresarea mecanică a diverselor materiale fără a se depăși limita de elasticitate. Acest câmp a fost pus în evidență prin efectul de inhibiție exercitat asupra unei culturi de bacterii. Cercetări amănunțite au dus la excluderea tuturor formelor de energie cunoscute

Faptul că acest câmp este recepționat de către organisme a fost pus în evidență de mai mult timp, toate fenomenele de detecție de zăcămintele, ape subterane, goluri subterane în care se folosesc ~~diverse~~ diverse dispozitive și corpul uman, fenomene care în limba franceză sunt denumite radiesteziic, sunt dovada recepționării neconștientizate a acestui câmp.

Anumite concluzii bazate mai mult pe experiența și capacitatea de cunoaștere a grupului de cercetători ne îndeamnă să credem că există posibilitatea ca și omul să emită câmp radiesteziic.

Există o clasă de fenomene inexplicabile până în prezent în care intervin transferuri de energie de la un organism viu la altul numit atunci când se urmărește vindecarea, healing sau terapeutică Reiki.

O posibilă explicație a modului de acțiune al acestei terapii o oferă Lazia Dumitru care afirmă că există o energie regulatoare între energia Yang și Inn care se numește Ki. Această energie este extrasă din mediul înconjurător și depozitată. La terapeuți există și posibilitatea de a ceda o parte din această energie unui alt organism și astfel s-ar produce vindecarea(7).

Dintre subiecți foarte cunoscuți cu aceste aptitudini în URSS Djuna, iar în SUA Olga Woral au avut în tratament foarte mulți pacienți și au fost foarte mult investigate.

Cazul cel mai spectaculos tratat de Olga Woral a fost al unui specialist în medicină internă și cardiologie care avea un melanom malign. Chirurgia era singura speranță dar cu pierderea brațului stâng și a umărului. Urmează tratamentul Olgăi Woral și este convins că datorită acestuia s-a vindecat.(8)

Există și un revers al acestui efect numit efectul "degetului maro"(2) prin care dimpotrivă se obține un transfer energetic în sens invers avînd ca efect pierderea energiei unui organism prin absorbția de către un altul în defavoarea primului. Un astfel de efect ar putea explica de ce plantele sădite și îngrijite de unele persoane au totdeauna o creștere și o evoluție bună în timp ce la alte persoane fenomenul este total opus.

C. Backster care a demonstrat existența unei biocomunicații între plante și între plantă și om arată că se stabilește o relație de afectivitate între plantă și experimentator fără de care experimentul poate eșua(9).

Există o clasă de fenomene grupate sub numele de psiho-kinezie în care se produce lucru mecanic, se obțin modificări de câmp gravitațional, magnetic, electric sub influența unor subiecți umani.

Un caz deosebit de interesant în care se obțin modificări ale mai multor parametri concomitent cu care a fost realizat și un film este prezentat de Florin Gheorghiță(3).

În locuința unui avocat se petreceau fenomene inexplicabile, aprinderi subite ale becurilor, tuburilor fluorescente, arderi ale siguranțelor de la tabloul electric, funcționări neînțelese ale aparatului de telefon și soneriei dar cel mai ciudat fenomen a fost ridicarea ușoară și deplasarea unui dulap mare ce conținea dosare și care avea o greutate de peste 170 Kg. Specialiștii chemați au constatat creșteri instantanee extrem de mari ale curenților și ale tensiunii electrice, variații ale intensității câmpului magnetic pînă la capătul scalei unui magnetometru.

Toate aceste fenomene se petreceau cînd în casă intra tînăra secretară Anne-Marie. În acest caz ce a fost cercetat intens și

căruia îi acordăm credibilitate totală se constată modificări simultane a valorilor a două din câmpurile cunoscute și anume electromagnetice și gravitațional fără ca subiectul să depună un efort deosebit.

Un subiect foarte intens investigat de către specialiștii din URSS este Nelia Mihailovna, care reușește să deplaseze chibrituri să rotească acul unei busole și chiar busola întreagă, experiențe care însă o epuizează. Cu ajutorul unor aparate exterioare s-a constatat intrarea câmpului magnetic al subiectului într-o vibrație ritmată cu modificarea formei în spațiu, concentrându-se în raport cu un ax care era direcția privirii(3).

Un alt subiect foarte investigat este Uri Geller care reușește să îndoie diverse obiecte metalice și chiar bare ce nu pot fi îndoite prin forța musculară ceea ce înlătură total bănuiala că profitând de lipsa de atenție a experimentatorilor îndoie acele bare cu mâinile(3).

Elvețianul Silvio realizează îndoiri și chiar ruperi de obiecte metalice sau din plastic prin simple atingeri sau numai din privire, experiențele fiind extinse și la obiecte metalice închise în sticlă(3).

Un dispozitiv care demonstrează direct existența unor energii psihice este "generatorul psihotronic" al inginerului ceh Robert Pavlita care a putut fi văzut în funcțiune la București cu ocazia lucrărilor Congresului INTAC '77. Acesta constă dintr-un cilindru din sticlă organică transparentă în interiorul căruia se află suspendat de un fir subțire un carton dreptunghiular, ce are lipite pe ambele părți benzi metalice verticale. În vederea excluderii influenței unor curenți aerieni perturbatori, cilindrul este acoperit.

Acumulatorul aparatului este format dintr-un cilindru ~~masiv~~ masiv, cu un diametru de aproximativ 15 mm. și lungimea de 60 mm.

Încărcarea acumulatorului se face prin plasarea sa în regiunea temporală a experimentatorului prin mișcări repetate, de apropiere și îndepărtare. Apoi acumulatorul este plasat la o mică distanță de cilindrul dispozitivului, acțiune ce are ca efect punerea cartonului din interiorul acestuia într-o mișcare rotatorie. Încărcarea acumulatorului la nivelul regiunii temporale opuse și apropierea de cilindru este urmată de învîrtirea cartonului în sens invers față de prima variantă.(1).

Alte fenomene cunoscute confirmate prin experiențe multiple pun în discuție capacitatea materiei vii a organismelor umane în mod particular de a recepționa informații despre un alt organism sau ~~despre~~ despre obiecte și fenomene fără a folosi simțurile cunoscute.

Un elev chinez de 11 ani Xie Zhaohui este capabil să vadă organele interne ale omului. Diagnosticile puse de el au fost confir-

-mate în peste 100 cazuri ce au necesitat operații. Wei Rouyang vede prin ziduri ca și P. von Jaarsveld care vede și scurgerea apei pe sub pământ(6).

Toate acestea sînt fapte, fapte ce au fost studiate intens și a căror existență nu este pusă la îndoială. Cu ajutorul legilor cunoscute din fizică nu pot fi explicate, iar să le ignorăm nu se poate, căci există independent de voința noastră. Singura posibilitate este de a aprofunda studiul lor și de a formula ipoteze, modele care să constituie materialul nostru de lucru cu care să forțăm limitele cunoașterii. Dacă aceste ipoteze se vor dovedi viabile și în viitor va fi foarte bine dacă vor fi infirmate vor constitui cel puțin un punct de la care să plecăm astăzi.

Pentru explicarea telepatiei s-au vehiculat multe ipoteze însă dintre acestea cea care nu poate fi eliminată încă prin cunoștințele actuale este posibilitatea ca modul de transmitere să se facă prin radiațiile electromagnetice de foarte joasă frecvență.

Unul dintre primii oameni de știință care au afirmat că telepatia s-ar transmite prin radiații electromagnetice de foarte joasă frecvență a fost Norbert Wiener în 1960. La această părere au aderat și prof. Cartianu și Rodica Strugaru la noi în țară și în SUA cei mai cunoscuți Puthoff și Targ.

Argumentele pentru această identificare ar fi următoarele:

- a) - creierul funcționează în această gamă de frecvențe
- b) - radiațiile electromagnetice de foarte joasă frecvență deși au energia cea mai mică din spectrul radiațiilor electromagnetice totuși s-a demonstrat că au o acțiune intensă, asupra psihicului mai ales
- c) - creierul emite în această gamă
- d) - radiațiile avînd o energie mică puterea la emisie trebuie să fie mică.

Argumentele împotriva acestei teorii sînt următoarele:

- a) undele telepatice nu se ecranează pe cînd radiațiile electromagnetice se ecranează cu cușcă Faraday.

Datorită lungimii foarte mari de undă radiațiile electromagnetice foarte joase nu pot fi ecranate. Se știe că undele electromagnetice nu se transmit prin apă.

Submarinele atomice americane comunică prin unde electromagnetice cu frecvența de 7 Hz. Antena de emisie a centrului e formată dintr-un cablu de 50-150 Km(1).

- b) radiațiile electromagnetice scad în intensitate cu inversul pătratului distanței pe cînd undele telepatice nu scad.

Pentru un fenomen care se obține mai greu, depinde de mulți factori și pentru care nu se cunosc parametrii, a afirma că intensitatea undelor telepatice scade sau nu scade cu inversul pătratului distanței este o afirmație puțin cam hazardată.

c) nu s-au obținut transmisii de informații pe frecvența ritmului alfa între 2 sisteme tehnice (G. Cartianu citat de (2)).

Am amintit anterior că se fac comunicații între submarine și bază pe frecvența de 7 Hz. Undele alfa au frecvența 8-12 Hz.

Deci, în concluzie până la noi contraargumente ipoteza transmisiei undelor telepatice pe frecvența infrajoasă rămîne.

Pentru celelalte fenomene prezentate o explicație care să ia în considerare și să folosească numai datele fizicii actuale nu poate fi formulată.

Cea mai simplă dintre ipoteze care să nu modifice edificiul fizicii actuale este existența unor noi forme de energie.

Faptul că există posibilitatea unor noi forme de energie este pusă în evidență într-un articol (13) în care se emite ipoteza unei a 5 forțe și chiar a unei a 6-a forțe de către un laureat al premiului Nobel. Chiar noi am pus în evidență o forță care ia naștere prin streșarea mecanică a unor structuri elastice forță care inhibă creșterea bacteriilor (12).

În cazul relatat de (3) cu tînăra secretară în care s-au obținut modificări simultane de cîmp electromagnetic și gravitațional s-ar putea presupune existența unei forme de energie care să înglobeze aceste 2 cîmpuri și funcție de anumiți parametri să se evidențieze componenta gravitațională sau electromagnetică. Faptul că organismele vii modifică fondul general de radiație ar putea fi un argument al unei captări de energie încă necunoscută din mediul înconjurător și care să poată fi transformată într-una din energiile cunoscute. În sprijinul acestei ipoteze ar fi mărturiile vindecătorilor și bazele teoretice ale terapiei Reiki.

Un alt argument în favoarea unor noi energii este motorul psihotronic a inginerului Pavlita. Conform modului de funcționare nu se poate afirma că ar fi implicată una din formele de energie cunoscute ei dimpotrivă se pot exclude cu mare ușurință. Faptul că acumulatorul este metalic exclude energia electrostatică, iar faptul că energia prezintă două sensuri funcție de încărcarea de la zona temporală dreaptă sau stîngă exclude și cîmpul magnetic.

O teorie care operează modificări în profunzime este Ortofizica (4,5). Ortofizica a luat naștere ca urmarea imposibilității de a explica unele fenomene (printre care fenomene ce se produc cu viteze mai mari decît viteza luminii) a fizicii structurale.

La momentul zero al Universului, înainte de Big Bang tot universul era concentrat într-un volum foarte mic de materie, pe care prof. M. Drăgănescu o numește materie profundă din care va lua naștere mai târziu toată diversitatea materiei structurale.

Informateria este materia informațională în care informația se manifestă în primă instanță ca un proces fizic.

Prin cuplarea materiei profunde cu informaterie se obține materie structurată conform informației.

Materia profundă există în continuare dincolo de profunzimile materiei structurate și este ca un material universal din care a luat și ia în continuu naștere atât materia vie cât și materia nevie. M. Drăgănescu postulează existența în anumite condiții a unor legături între organismele vii dar și între organismele vii și mediul abiotico prin intermediul materiei profunde.

Prin această ipoteză ar putea fi explicată în mod unitar diversitatea acestor fenomene care au nu numai o latură energetică dar și o latură informațională.

Dintre fenomenele prezentate mai înainte există unele pentru care se poate presupune o origine informațională sau cel puțin o preponderență informațională.

Prof. Bender citat de (3) afirmă că fenomenele de psihochinezie ar avea un substrat informațional în totalitate. Subiectul nu ar face decât să transmită o "comandă" o informație pe care moleculele obiectului respectiv o execută și astfel rezultă forma finală.

La fel credem că elevul chinez reușește să vadă organele interne ale omului nu recepționează o energie care să producă transparența corpului uman ci o informație de la un organism biologic către alt organism.

Aceste două teorii a existenței unor noi forme de energie și Ortofizică nu sînt ireconciliante. Noi sîntem convinși de existența și a altor forme de energie decât cele cunoscute dar credem și în existența unor fenomene pur informaționale. Există și a treia posibilitate a coexistenței unor noi energii cuplate cu informația astfel încît într-un moment să fie vizibilă mai ales latura energetică, iar altul latura informațională.

B I B L I O G R A F I E

1. Eugen Celan - Materia vie și radiațiile, Ed. Stiințifică și Enciclopedică, 1984, București.
2. Dumitru Constantin - Inteligența materiei, Ed. Militară, București, 1981, pag. 180-198.
3. Florin Gheorghiță - Energii cerebrale, din almanahul România Literară, București, 1989.
4. Mihai Drăgănescu - Ortofizică, Ed. Stiințifică și Enciclopedică București, 1985.
5. Mihai Drăgănescu - Spiritualitate, informație, materie, Ed. Academiei, București, 1988.
6. Dan Farcas - De ce tac civilizațiile extraterestre ? Ed. Academiei, București, 1983, pag. 58-74.
7. Lazia Dumitru - Terapeutică Reiki, lucrare dactilografată.
8. * * * Science et vie, juin, 1974, Parapsychologie la science s'intéresse aux sorciers.
9. * * * Science et vie, juillet, 1974, The secret life of plants.
10. M. D. Nicu, N. Oprița - Biotehnologie, Ed. Didactică și Pedagogică București, 1979, pag. 275.
11. S. Moraru, O. Lascu - Electricitatea atmosferică și organismul uman, Editura Medicală, București, 1980, pag. 334-363.
12. D. Badiță, - Cîmpul radiesteziologic: obiectivare fizică
N. Grigore - biologică, în vol. ed. de Edmond Nicolau și Rodica Strungaru. Săptămânalul biologic, Editura Academiei R.S.R. (în editare)
13. V. Tănăsescu - Revista Magazin nr. 27, din 5 iulie 1986 art. "A cincea forță în fizică"?